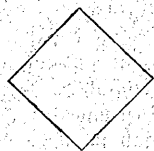

slipper helstindet derfra. Vi skulle dog tro, at denne oftest usforjættelig bliver Fornærmeren, da det jævnlig ikke staar i hans Magt at beregne, hvor han under sin Færden kommer hen. At Pulsfiskeriet saaledes udsætter staaende Fiskeredsel for megen Fare og er en væsentlig Hindring for dets Brug, er uimodsigeligt, og der haves flere Exempler paa, at Brugeren af et saadant Redskab har maattet flytte det fra den bedre til en ringere Plads for at saa Fred, — ja endog helt opgive det. Der er derfor fjællig Grund til at sige, at det baade forstyrrer og hindrer dette Fiskeri, og det mangler da heller ikke paa hyppige og vægtige Klager derover.

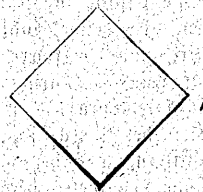
Indrømmer man, at Pulsfiskeriet er en skadelig Hindring for de faste Redskaber, saa maa det samme med lige Styrke gjælde for de til Nattefangst udsatte Redgarn for Torst, Silb, Flyndere, Hornfisk, Makrel og overhovedet den saakaldte „Graafisk“ m. fl., det saa gængse Fiskeri med Kroge ved Tavser paa Liner og endog udlagte Hummertiner. Under Redgarn indbefatte vi alle de Garn, der forfærdiges af en fin Hør-, Hamp- eller Bomuldstraad, egnede til at fange Fisken ved Gildning; i Grunden ere de af alle Fiskeredskaber de mest hensigtsmæssige for Brugeren, da Massen i Nattene for hver af de forskjellige Fiskearter altid faar en saadan Størrelse, at fornemmelig kun den voksne modne Fisk kan hildes, og de skade høvften Haubunden eller andet Fiskeri, da de staa rolig paa Bunden eller ere flydende og drages ind fra den samme Plads, hvor de ere udsatte. Det samme gjælder om de forskjellige Slags Kroge. Det er en Hovedopgave ved samtlige disse Redskaber, at forfærdige dem saa lette og handelige som muligt, men derfor have de ej heller meget at staa imod med; de sættes gjerne efter Landtjendinger for en Bøje eller Bager, og ere, som let vil ses, et Offer for de store og stærkere redte Baad, naar disse lastes eller drages over dem — noget, som saa ofte finder Sted, naar Mørke, Taage og Vandets Kruusning hindre Pulsfiskerne i at se Bagerne, ligesom det, naar der ikke ses nogen Bager for Garnets modsatte Ende, end ikke er muligt at bedømme, i hvad Retning de staa. I slige Tilfælde ville de svagere Redskaber enten sprænges eller drages med, da Baadfiskerne neppe opgave at tilendebringe deres Dræt, og det vil derhos ofte være vanffeligt og tidspildende, uden at rive sønder, at redde de i hinanden indviklede Redskaber klare igjen. Sidste Brugeren af de heromhandlede Redskaber isorveien, at Aalevaadsfiskerne om Natten vilde færdes paa de Strøg, hvor han er vant til at anbringe sine Smaagarn eller Kroge, saa vilde han sikkerlig holde disse i Land og ikke sætte dem i Bøve; men det kan han kun sjældent vide. Aalevaaddet, der ikke har faaet Fangst længere borte, kommer listende som Tyven, og han maa tage, hvad der følger paa, — naar han om Morgenen kommer for at tage sit Redskab, saa er det splittet, og Fangsten mere eller mindre forpildt; han maa enten opgive sin Næring eller søge Steder, hvor Baaddet ikke kan komme, men hvor han ogsaa har mindre Udsigt til et heldigt Udbytte. En nærmere Forklaring til Godtgjørelse af Aalevaaddets Skadelighed for næsten al anden Fiskeridrift synes ikke nødvendig; nedenfor skulle vi undersøge, hvilken af de modsidende Interesser det ligger nærmest at burde vige for den anden.

Naar vi derefter gaa over til at betragte den Skade, der tillægges Aalevaaddet med Hensyn til selve Fiskemængden, og den alvorlige Betænkelse, som derfra rejser sig for Fiskeriets Vedligeholdelse og varige Væstaaen, saa udledes Frykten for denne Ulempe fornemmelig af 3 Aarsager, nemlig a) Aalevaaddets smaa Maske, b) dets Skraben henad Bunden og c) Pulsningen. Først vi skride til den nærmere Betragtning af disse 3 Punkter, maa vi imidlertid med særdeles Vægt fremhæve den Forskjel i Brugsmaaden, som heller ikke er ganske uden Indflydelse paa den allerede omhandlede første Hovedank, men her, ved den anden, har desto mere at sige, nemlig, om Baaden drages til Baaddet eller Baaddet til Baaden, hvilket, som ovenfor eftervist, er mere eller mindre ubeforligt med Pulsvaaddet i de forskjellige Størrelser.

a) Aalevaaddenes Maskevidde, som for de sidste 4 Alen af Hoven efter Lovforslagets § 35 i Omkreds ikke maa være mindre end 24 Linier, eller en Maske i Firkant, saaledes udsende

, og for den øvrige Del af Redskabet 30 Linier, saaledes

er den samme, som efter Lov 29. Dec. 1857 § 21 nu er gjældende. Det maa erkjendes at disse Masker, som under Dragningen kunne komme til at staa saaledes, for Hoven

øvrige

eller endog endnu mere sammentrykkede, ere meget smaa, men de ere